

VENDIM

Data e vendimit: 17 prill 2009

Lënda Nr. 33/08

Rodoljub TODOROVIC

Kundër

UNMIK-ut

Paneli këshillimor për të drejtat e njeriut u mbledh me 17 prill 2009 me këtë përbërje:

**Z. Marek NOWICKI, kryesues
Z. Paul LEMMENS
Znj. Snezhana Botusharova**

Z. John RYAN, Zyrtar ekzekutiv

Pas shqyrtimit të ankesës së lartcekur, të parashtruar sipas nenit 1.2 të Rregullores së UNMIK-ut 2006/12, të datës 23 mars 2006 mbi themelimin e Panelit këshillimor për të drejtat e njeriut,

Pas shqyrtimit të bërë, vendosë si vijon:

I. FAKTET

1. Ankuesi është një prej trashëgimtarëve të Andreja Sinadinovic, i cili ka qenë pronar i një parcele (nr. 8628/4) në Prizren. Kjo pjesë e tokës në fillim ishte pjesë a një are më të madhe (nr. 8628), pronar të së cilës ishin Andreja, Simka dhe Ruza Sinadinovic. Si rezultat i ndarjes së pronës mes bashkpronarëve, Andreja Sinadinovicit i ka takuar parcela e përmendur më lartë (nr. 8628/4).
2. Në mars të vitit 1965, Sekretariati Krahinor për Financa në Prishtinë kishte vendosur të eksproprijonte pronën e Andreja Sinadinovic (nr. 8628/4) për nevoja

të Ndërmarrjes shoqërore Progres në Prizren. NSH Progres, e cila kishte një punishte për prodhimin e verës, kishte shfrytëzuar këtë parcelë toke qysh nga viti 1949. Eksproprijimi atëherë nuk ishte kundërshtuar nga pronari. Me 6 janar 1966, Komisioni për kompensime kishte aprovuar një vendim në bazë të së cilit NSH Progres urdhërohej t'i paguante Anreja Sinadinovic shumë Din. 1,007,244 si kompensim për eksproprijimin e kryer. Pas ankesës së ushtruar në vitin 1970, Gjyqi i Qarkut në Prizren kishte urdhëruar NSH Progres, me 10 qershor 1971, që t'i paguante shumë shtesë pronarit Sinadinovic prej Din. 3,945,000 si kompensim për përdorim joligjor të tokës për periudhën kohore mes viteve 1949 deri 1967.

3. Në vitin 1991 pronësia e kësaj parcele ishte bartur nga NSH Progres tek NSH për prodhimin e bukës Sillosi Zhitopromet.

4. Me 12 shtator 1995, të katër trashëgimtarët e Andreja Sinadinovic, përfshirë edhe vetë ankuesin, kishin paraqitur një kërkesë tek Gjykata komunale në Prizren për anulimin e vendimit për eksproprijim të datës 6 mars 1965. Me date 3 shtator 1998, Këshilli komunal kishte pranuar kërkesën. Këshilli kishte anuluar vendimin për eksproprijim të datës 6 mars 1965. Këshilli komunal kishte urdhëruar kthimin e parcelës, përveç pjesës së parcelës në të cilën NSH Sillosi Zhitopromet kishte ndërtuar një ndërtesë, në pronësi të ankuesve. Sipas Këshillit komunal, toka e eksproprijuar nuk ishte përdorur brenda tri viteve, që nga data e eksproprijimit, për qëllime për të cilat ishte urdhëruar eksproprijimi, përkatësisht për zgjerimin e punishtes për prodhimin e verës së NSH Progres. Gjyqit i ishte lënë të vendoste çështjen e kompensimit.

5. Mbrojtësi ligjor publik i Republikës së Serbisë ka prezentuar një ankesë kundër këtij vendimi tek Ministria për Financa e Republikës së Serbisë. Ministria kishte anuluar vendimin e Këshillit komunal me 11 nëntor 1998. Baza ligjore mbi të cilën është bërë anulimi nuk është e qartë për Panelin. Në çdo rast, duket se kjo rezulton nga shkaqet e vendimit që e ka shqyrtuar Ministria, mu si këshilli komunal, se vendimi për eksproprijim i datës 6 mars 1965 nuk ishte më valid meqë toka e eksproprijuar nuk ishte shfrytëzuar për qëllime të eksproprijimit.

6. Sipas ankuesit, për shkak të konfliktit të vitit 1999, trashëgimtarët e Sinadinoviçit nuk ishin në gjendje ta rimarrin në posedim token e tyre, pavarësisht nga vendimi i Ministrisë.

7. Në vitin 2004, trashëgimtarët e paraqitën kërkesat e tyre tek Gjyqi komunal në Prizren kundër NSH Progres dhe NSH Sillosi Zhitopromet por kërkesat e tyre kur nuk janë shqyrtuar.

8. Me 10 janar 2005, katër trashëgimtarët e Andreja Sinadinovic, përfshirë edhe ankuesin, kanë paraqitur ankesën e tyre te Dhoma e Posaçme e Gjyqit Suprem të Kosovës për çështjet lidhur me Agjencisë Kosovare të Mirëbesimit (AKM) kundër Agjencisë Kosovare të Mirëbesimit dhe dy ndërmarrjeve të përmendura më lartë, që të dyja të përfaqësuara nga AKM-ja. Ata kanë kërkuar nga Dhoma e posaçme të vërtetoj të drejtën e tyre pronësore për tërë parcelën, e cila i kishte takuar Andreja Asinadinovic (nr. 8628/4) dhe të urdhëroj NSH Sillosi

Zhitopromet që t'ua bartë pronësinë, duke përfshirë edhe pjesën e tokës në të cilën është ndërtuar ndërtesa.

9. Me 23 tetor 2007, Dhoma e posaçme ua ka dërguar atyre vendimin e saj. Gjatë ekzaminimit të fakteve të rastit, Dhoma e posaçme, në mënyrë eksplicite, ka gjykuar se si vendimi i Këshillit komunal i datës 3 shtator 1998 dhe ai i Ministrisë për Financa i datës 11 nëntor 1998 nuk ishin "prove valide" meqë të dyja vendimet nuk ishin në pajtim me ligjin për shkaqe të ndryshme. Prandaj, Dhoma e posaçme ka theksuar se toka në pyetje ishte objekt i eksproprijimit të vendosur në vitin 1965, për të cilën pronari në atë kohë kishte marrë kompensim për token e eksproprijuar. Dhoma e posaçme kishte theksuar se eksproprijimi nuk ishte kundërshtuar deri më 12 shtator 2005, që do të thotë 30 vjet pas eksproprijimit, shumë vite pas skadimit të afatit përkatës (sipas ligjeve për eksproprijim të Republikës së Serbisë dhe të Krahinës Autonome të Kosovës). Bile ish pronari kishte marrë kompensim edhe për shfrytëzim joligjor të tokës para procesit të eksproprijimit si dhe për vetë eksproprijimin e tokës. Dhe në fund, Dhoma e posaçme konsideron se toka ishte përdorur për qëllime për të cilat ishte vendosur eksproprijimi, përkatësisht eksproprijimi ishte bërë për nevojat e NSH Progres.

10. Ankuesi ishte njoftuar me gjykimin me 2 korrik 2008.

II. ANKESAT

11. Ankuesi ka bërë ankesat në vijim:

- Dhoma e posaçme e Gjyqit Suprem nuk e ka përfillur faktin se vendimi i eksproprijimit i vitit 1965 ishte anuluar me një vendim të prerë të Ministrisë për Financa në vitin 1998 dhe ka vendosur për të njëjtën çështje për here të dytë dhe me këtë ka shkelur parimet e sigurisë ligjore;

- Gjykimi i Dhomës së posaçme të Gjyqit Suprem ju është dërguar palëve gati 9 muaj pas aprovimit gjersa dihet se sipas rregullave përkatëse shërbimi i njoftimit duhet të ndodh brenda 30 ditëve;

- Gjykimi i Dhomës së posaçme të Gjyqit Suprem thotë se nuk pranohet asnjë ankesë kundër gjyimit të saj gjersa rregullat përkatëse parashohin mundësin e ankimit; për këtë arsye është shkelur e drejta e ankuesve për ankim.

III. SEANCA PARA PANELIT

12. Ankesa është paraqitur me 25 korrik 2008 dhe e njëjta është regjistruar në të njëjtën ditë.

13. Paneli ia kishte komunikuar ankesën PSSP-së me 23 tetor 2008 për t'i mundësuar atij ofrimin e komenteve të tija në emër të UNMIK-ut për pranueshmërinë dhe bazueshmërinë në pajtim me nenin 11.3 të Rregullores së UNMIK-ut 2006/12 dhe Rregullit 30 të Rregullores së Punës së Panelit.

14. PSSP kishte dhënë komentet mbi pranueshmërinë e ankesës me 13 nëntor 2008. Sipas PSSP-së, ankesa nuk i kishte përfshi të gjitha faktet përkatëse. Ai kishte ftuar panelin që të kërkoj informata shtesë nga ankuesi.

15. Me 15 dhjetor 2008, Paneli ia kishte ri-komunikuar ankesën PSSP-së, kësaj radhe së bashku me dokumente të prezentuara nga ankuesi.

16. PSSP kishte komentuar me 29 janar 2009 për pranueshmërinë dhe bazueshmëritë e ankesës.

IV LIGJI

17. Para marrjes në shqyrtim të ankesës për bazueshmërinë e saj, Paneli duhet të vendos nëse duhet të pranoj ankesën, duke marrë parasysh kriteret e pranueshmërisë të parapara me nenet 1.2 dhe 3 të Rregullores së UNMIK-ut 2006/12.

A. Përrjashtimi i vendimit të Ministrisë për Financa si dëshmi valide i datës 11 nëntor 1998

18. Ankuesi pohon se Dhoma e posaçme e Gjyqit Suprem nuk ka përfillur “vendimin e formës së prerë të Ministrisë për Financa të vitit 1998”, me anë të cilit ishte anuluar vendimi për eksproprijim i vitit 1965. Sipas ankuesit, Dhoma e posaçme jo vetëm që e ka zbatuar të drejtën materiale në mënyrë jo të drejtë, por gjithashtu e ka vendosur të njëjtin rast për së dyti, duke shkelur kështu parimet e sigurisë ligjore.

19. PSSP përgjigjet se Dhoma e Posaçme nuk e ka “mospërfill” vendimin e Ministrisë për Financa por e ka shqyrtuar me kujdes atë vendim dhe e ka refuzuar të njëjtin për shkaqe valide ligjore. PSSP vëren se veç kësaj, Paneli nuk është një gjyq i apelit që qëndron mbi Dhomën e posaçme dhe se Paneli nuk mund t'i sjell në pyetje arsyet për të mos marrë parasysh vendimet administrative dhe dëshmitë e Dhomës së posaçme.

20. Paneli ve në pah se kjo rezulton nga shkaqet e gjykimit të Dhomës së posaçme të datës 23 tetor 2007 që çështja e vlefshmërisë së vendimit të Ministrisë për Financa të Republikës së Serbisë, e datës 11 nëntor 1998, është diskutuar nga palët dhe është ekzaminuar nga Dhoma e posaçme. Dhoma e posaçme ka gjetur se në veçanti sipas dispozitave të vendimit Ministria kishte anuluar vendimin e Komunës së Prizrenit të datës 3 shtator 1998, por se në arsyetimin e dhënë Ministria kishte gjetur se vendimi për eksproprijim i datës 6 mars 1965 nuk ishte më valid. Sipas mendimit të Dhomës së posaçme argumentet e Ministrisë për këtë çështje ishin “kontradiktore”. Gjersa Ministria konsideron se toka e eksproprijuar nuk ishte përdorur për qëllimet e shfaqura të eksproprijimit, ajo kishte dështuar të vërej se NSH Progres e kishte përdorur token e eksproprijuar, pas vendimit për eksproprijim të vitit 1965, për nevoja të veta, shfrytëzim ky i cili ka qenë qëllimi i vërtetë i eksproprijimit. Dhoma e posaçme thotë veç kësaj se “Ministria nuk e ka zbatuar një pikëpamje të rëndësishme të ligjit, e që është dështimi i kërkuarit që të kundërshtoj

eksproprijimin brenda afatit të paraparë ligjor”. Për këto shkaqe, Dhoma e posaçme konkludon se vendimi i Ministrisë ishte në “kundërshtim me Ligjin e eksproprijimit”, dhe prandaj nuk...është konsideruar si dëshmi valide para gjyqit”.

21. Paneli gjen se ankuesi argumenton në thelb se Dhoma e posaçme e ka zbatuar gabimisht ligjin, në veçanti Ligjin për eksproprijim. Megjithatë, sikundër me të drejtë vëren edhe PSSP-ja, nuk është detyrë e Paneli të veprojë si gjyq i apelit mbi Dhomën e posaçme të Gjyqit Suprem. Është roli i Dhomës që të interpretoj dhe zbatoj rregullat përkatëse të së drejtës materiale. Nga ana e tij paneli nuk gjen elemente për të konkluduar se Dhoma e posaçme ka vepruar në mënyrë arbitrare apo në një mënyrë jo të arsyeshme gjatë interpretimit të ligjit përkatës. Nuk ekziston në veçanti asgjë arbitrare apo e pa arsyeshme në mendimin se vendimi i Ministrisë i datës 11 nëntor 1998 nuk ishte në pajtim me legjislacionin ekzistues të asaj kohe, dhe se ankuesi nuk ka mundur prandaj me sukses të mbështetet në atë vendim në debatet para Dhomës së posaçme.

22. Meqë vendimi i Ministrisë ishte një vendim administrative e jo gjyqësor, ai nuk ishte “*res judicata*” dhe prandaj nuk ka asgjë të diskutueshme për lënien anash të atij vendimi pas përcaktimit se ai nuk ishte ligjërish valid.

23. Paneli konkludon se kjo ankesë nuk zbulon paraqitjen e shkeljes së të drejtave dhe lirive të garantuara me instrumentet ndërkombëtare të të drejtave të njeriut, të cekura në nenin 1.2 të Rregullores së UNMIK-ut 2006/12. Kjo rezulton se kjo ankesë duhet të refuzohet si e pabazë në kuptim të nenit 3.3 të rregullores së përmendur.

B. Vonesa për njoftimin e vendimit të Dhomës së posaçme të Gjyqit Suprem

24. Ankuesi thekson se vendimi ishte aprovuar nga Dhoma e posaçme e Gjyqit Suprem me 23 tetor 2007 por i njëjti ishte dërguar me 2 korrik 2008 përkundër disa kërkesave nga ankuesi që të ketë një kopje të vendimit. Ai thirret në nenin 45.4 të Urdhëresës Administrative 2003/13 të datës 11 qershor 2003 për zbatimin e Rregullores së UNMIK-ut 2002/13 mbi themelimin e Dhomës së posaçme të Gjyqit Suprem të Kosovës për çështjet që ndërlidhen me Agjencinë Kosovare të Mirëbesimit (lexo: neni 45.4 i Urdhëresës Administrative 2006/17 të datës 6 dhjetor 2006 për ndryshimin dhe zëvendësimin e Urdhëresës Administrative 2003/13 mbi zbatimin e Rregullores së UNMIK-ut 2002/13 për krijimin e Dhomës së posaçme të Gjyqit Suprem të Kosovës për çështjet që ndërlidhen me Agjencinë Kosovare të Mirëbesimit) që parasheh se secilës palë duhet t'i dërgohet nga një kopje e vendimit brenda afatit prej 30 ditësh nga dita e aprovimit të vendimit. Në këtë rast, kanë kaluar gati 9 muaj para se të dërgohet kopja e vendimit. Prandaj, për këtë shkak, janë shkelur të drejtat procedurale të ankuesit.

25. PSSP pranon se është vështirë të arsyetohet plotësisht vonesa nga koha e aprovimit të vendimit, me 23 tetor 2007, deri te koha e dërgimit të kopjes së vendimit, me 2 korrik 2008. Ai i referohet megjithatë faktit se gjykatësi raportues është dashur në atë kohë të pranoj një numër të detyrave administrative, detyra këto që e kanë pamundësuar atë t'i qaset rastit të ankuesit me kujdesin e duhur.

Disa gjykatës gjithashtu në këtë kohë kanë shkuar në pushim duke shkaktuar vonesa zyrtare. Pas debateve është përpiluar një projekt vendim nga gjyqtari raportues, i cili pastaj ka qarkulluar tek të gjithë gjyqtarët, të cilët kanë mundur të propozojnë ndryshime në tekstin e projekt vendimit të përpiluar. Pas marrjes së ndryshimeve, gjyqtari raportues ka bërë projekte të reja. Versionet e projekteve, ndryshimet dhe versioni përfundimtar është dashur të përkthehen në tri gjuhë. PSSP pranon se pasi vendimi ishte përpiluar me shkrim, ka pasuar një vonesë në shërbimin e dërgesës për shkaqe që nuk mund plotësisht të shpjegohen.

26. PSSP argumenton se çfarëdo që të jenë shkaqet e vonesës është vështirë të kuptohet se cilat të drejta ligjore janë prekur për shkak të vonesës së shërbimit dërgues meqë kërkesa ishte refuzuar, dhe se vendimi ishte i formës së prerë, që do të thotë se vendimi ishte ligjërisht obligues dhe i pa ankueshëm. Bile sikur ankuesi të ishte shërbyer me kohë ai nuk kishte mundur as ta gëzonte pronën e kërkuar dhe as ta kontestonte vendimin e Dhomës së posaçme.

27. Ankesa është në lidhje me vonesën të projektimit të versionit me shkrim të vendimit të Dhomës së posaçme dhe në dërgimin e vendimit tek ankuesi. Paneli konsideron se kjo ankesë duhet të ekzaminohet për sa i përket të drejtës së ankuesit që të merr vendimin gjyqësor brenda një periudhe kohore. Kjo e drejtë është e garantuar përveç dispozitave tjera edhe me nenin 6.1 të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në vazhdim si ECHR).

28. Paneli shton se debatet në Dhomën e posaçme të Gjyqit Suprem kanë filluar me 10 janar 2005, kur ankuesi e kishte paraqitur kërkesën e tij dhe kanë mbaruar me 2 korrik 2008, kur atij i është dërguar versioni me shkrim i vendimit. Prandaj kohëzgjatja e përgjithshme e debateve arrin gati në 3.5 vjet për një nivel të juridikcionit. Ankuesi e ve në cak ankesën e tij sidoqoftë me zgjatjen e debateve në mes përfundimit të debateve, me 23 tetor 2007, dhe shërbimit të dërgesës së vendimit, me 2 korrik 2008. Kjo kohë mbulon periudhën prej 8.5 muajsh.

29. Neni 45.4 – 45.6 i Urdhëresës Administrative 2006/17, i datës 6 dhjetor 2006, për ndryshimin dhe zëvendësimin e Urdhëresës Administrative të UNMIK-ut 2003/13, me të cilën zbatohet Rregullorja e UNMIK-ut 2002/13 mbi themelimin e Dhomës së posaçme të Gjyqit Suprem të Kosovës për çështjet që ndërlidhen me Agjencinë Kosovare të Mirëbesimit, në fuqi në periudhën përkatëse, parasheh:

45.4 Originali i vendimit, i nënshkruar nga gjykatësi kryesor, nga gjykatësi ndërkombëtar apo nga gjykatësi që udhëheq me Panelin, të cilit i është deleguar udhëheqja e dëgjimit, dhe kryesekretari, duhet të vuloset dhe të depozitohet në regjistër. Secilës pale i dërgohet nga një kopje e vendimit brenda afatit prej 30 ditësh nga dita e aprovimit të vendimit.

45.5 Vendimi duhet të jetë i shkruar në gjuhën angleze dhe në gjuhën apo gjuhët tjera të përdorura nga palët.

45.6 Vendimi duhet të jetë obligues nga dita e marrjes nga pala dhe imponues, si vendim i formës së prerë i Gjyqit Suprem të Kosovës në pajtim me dispozitat e ligjit të zbatueshëm.

30. Nuk ka kundërshtime mes palëve se vendimi i Dhomës së posaçme është dërguar jashtë afatit të paraparë me nenin 45.4 të Urdhëresës Administrative 2006/17.

31. Paneli konsideron se ky aspekt i ankesës shtron çështje komplekse të fakteve dhe ligjeve që nuk mund të zgjidhen në këtë fazë të ekzaminimit të ankesës, por kjo kërkon ekzaminimin e bazueshmërive. Del se ky aspekt i ankesës nuk mund të deklarohet si i pa bazë në kuptim të nenit 3.3 të Rregullores 2006/12. Nuk janë prezentuar baza tjera për deklarimin e tij si të papranueshëm.

C. Ankesa kundër vendimit të Dhomës së posaçme të Gjyqit Suprem

32. Ankuesi i referohet njëres prej dispozitave të vendimit të Dhomës së posaçme të Gjyqit Suprem ku thuhet se “ky vendim është i formës së prerë, ligjërisht obligues dhe është i paapelueshëm”. Sipas ankuesit përjashtimi i mundësisë për apelim kundër vendimit nuk është në pajtim me Rregulloren e UNMIK-ut 2003/13, e ndryshuar, e datës 13 qershor 2002 mbi themelimin e Dhomës së posaçme të Gjyqit Suprem të Kosovës për çështjet që ndërlidhen me Agjencinë Kosovare të Mirëbesimit. Ankuesi konsideron se e drejta për apelim është e drejta themelore e njeriut.

33. Në ditën e aprovimit të vendimit të Gjyqit Suprem, me 23 tetor 2007, Rregullorja e UNMIK-ut 2002/13 nuk ka paraparë çfarëdo mundësie për apelim kundër një vendimi të Dhomës së posaçme.

34. Është e vërtet se Rregullorja 2002/13 ka qenë në ndërkohë e zëvendësuar me Rregulloren 2008/4 të datës 5 shkurt 2008. Sipas asaj rregulloreje për themelimin e Dhomës së posaçme të Gjyqit Suprem të Kosovës për çështjet që ndërlidhen me Agjencinë Kosovare të Mirëbesimit, Dhoma e posaçme përbëhet nga 5 panele me nga 3 gjykatës, të cilit mund t'i dëgjojnë kërkesat në instancën e pare (neni 3.2). Ekziston gjithashtu një panel apeluar, i kryesuar nga kryetari i Dhomës së posaçme, që përbëhet nga 5 gjykatës, të cilit janë kompetent për dëgjimin e apeleve (neni 3.3). Neni 9.5 parasheh:

9.5 Një gjykim apo vendim i panelit të gjykimit duhet t'i servohet palëve brenda 30 ditësh nga dita e aprovimit të tij. Brenda 30 ditësh nga pranimi i tij, pala mund ta apelojë atë tek paneli apeluar për shqyrtim. Në rast kur një vendim, përfshirë gjykimin e lëshuar në pajtim me nenin 4.3, është apeluar, paneli apeluar së pari përcakton nëse vendimi apo gjykimi i apeluar ka bazueshmëri për shqyrtim. Nëse paneli apeluar vendos që mos ta shqyrtoj vendimin apo gjykimin e lëshuar sipas nenit 4.3 të panelit të gjykimit, atëherë vendimi apo gjykimi i tillë bëhet i formës së prerë. Kur paneli apeluar shqyrton një gjykim apo vendim, ai mund të vendos të konfirmojë, revokojë apo të ndryshoj gjykimin apo vendimin e bërë nga paneli i gjykimit.

35. Neni 14 i Rregullores 2008/4 në fillim ka paraparë se rregullorja duhet të hyj në fuqi me 31 mars 2008, “koha deri kur rregullat procedurale të shpallura nën nenin 7 duhet të jenë rregulluar si duhet”. Megjithatë, kjo datë është modifikuar me Rregulloren 2008/19 të datës 31 mars 2008, “me qëllim të paraparjes së

kohës shtesë që kërkohet për rregullimin siç duhet të rregullohet procedurale të Dhomës së posaçme, të shpallura nën nenin 7 të Rregullores së UNMIK-ut 2002/13". Hyrja në fuqi e Rregullores 2008/4 ishte shtyrë për këtë deri me 31 maj 2008. Neni 14 ishte modifikuar më vonë me Rregulloren 2008/29 të datës 31 maj 2008, Rregulloren 2008/35 të datës 30 qershor 2005 dhe Rregulloren 2008/36 të datës 1 nëntor 2008, çdoherë "me qëllim të sigurimit të kohës shtesë që kërkohet për të themeluar panele të specializuara të instancës së parë dhe të krijimit të një paneli apelues tek Dhoma e posaçme e Gjyqit Suprem të Kosovës për çështjet që ndërlidhen me Agjencinë Kosovare të Mirëbesimit". Si rezultat i kësaj, hyrja në fuqi e Rregullores 2008/4 ishte shtyrë në mënyrë pasuese deri me 30 qershor 2008, pastaj 31 tetor 2008 dhe së fundi deri me 31 dhjetor 2008.

36. Nëse dikush konsideron se ligjet që i përkasin apeleve kundër gjykimeve janë "*ratione temporis*" të zbatueshëm vetëm për gjykimet e aprovuara pas hyrjes në fuqi të këtyre ligjeve, apo se këto ligje janë gjithashtu të zbatueshme për gjykimet e aprovuara para hyrjes në fuqi të ligjeve të tilla, por janë servuar pas asaj date, nga çka u tha më lartë është e qartë se sipas asnjë interpretimi Rregullorja 2008/4 është e zbatueshme për gjykimet e Dhomës së posaçme lidhur me rastin e ankuesit. Ankuesi prandaj nuk e ka gëzuar dhe nuk e gëzon të drejtën për ta apeluar kundër atij vendimi. Duke e vonuar shërbimin e dërgesës së vendimit, Dhoma e posaçme prandaj nuk i ka hequr ankuesit asnjë të drejtë për apelim.

37. Për ma tepër, siç mendon edhe Gjyqi Evropian për të Drejtat e Njeriut se as neni 6 dhe as neni 13 i ECHR nuk garanton të drejtën për apelim apo të drejtën për shkallën e dytë të jurisdikcionit (shih, për shembull ECHR, *Guerin v. France, vendimi i datës 29 korrik 1998*, Raportet e gjykimeve dhe vendimeve 1998-V, 7 44; ECHR, *Imarpa Zeeland b.v. dhe Metal Welding b.v. v. Holandë, nr. 46300/99, gjykimi i datës 9 nëntor 2004, 7 48*). Paneli nuk sheh një dispozitë në asnjërin prej instrumenteve ndërkombëtare të të drejtave të njeriut të përmendura në nenin 1.2 të Rregullores 2006/12 që mund të kuptohet se garanton një të drejtë të tillë përveç në rastet penale. Duke shtyrë afatin e hyrjes në fuqi të Rregullores 2008/4, nuk mund të thuhet se PSSP-ja ia ka shkelur asnjë prej të drejtave fundamentale të ankuesit.

38. Paneli konkludon se kjo ankesë nuk është në pajtim me të drejtat e njeriut të cekura në instrumentet ndërkombëtare për të drejtat e njeriut të referuara në nenin 1.2 të Rregullores 2006/12 apo që së paku Paneli nuk zbulon asnjë shfaqje të shkeljeve të të drejtave dhe lirive të garantuara me këto instrumente. Prandaj, rezultoni se kjo ankesë duhet të refuzohet si e pabazë në kuptim të nenit 3.3 të rregullores së përmendur.

PËR KËTO ARSYE

Paneli njëzëri

- **E DEKLARON TË PRANUESHME ANKESËN LIDHUR ME VONESËN PËR NJOFTIMIN LIDHUR ME GJYKIMIN E DHOMËS SË POSAÇME TË GJYQIT SUPREM,**
- **DHE E DEKLARON TË PA PRANUESHME PJESËN TJETËR TË ANKESËS**

John j. RYAN
Zyrtar ekzekutiv

Marek NOWICKI
Kryesues i Panelit